

A HOLLÓ

A 105 SZ. KANADAI MAGYAR ÖREGCSERKÉSZ CSAPAT HAMILTONI
HUNYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE
HUNGARIAN OLD SCOUTS - MATTHIAS HUNYADI WORKSHOP
42 JUANITA DRIVE, HAMILTON, ONTARIO, CANADA, L8C 2G3

Ha nem születtem volna a magyarok,
E néphez állnék szemmel én.

Mert elhárított, mert a kezébe vetétek,
Minden népek közt a föld kerékébe.

1963 JULIUS

8 Sz.

J E L E N T É S

Február 6.-án szép hangversennyel emlékeztünk Kodály Zoltánra. Mivel mi jól ismerjük a modern idők egyik legnagyobb magyarját, Kifélé fordultunk, hogy a nem magyarok is megismerhessék.

Ezért választottuk a központi könyvtár nagytervét, az angolnyelvű meghívót és a műsorvezetést. Célunkat el is értük. A hamiltoni zeneértés közönség el is jött és a The Spectator /hamiltoni napilap/ zene-kritikusa is megjelent.

A közönségnek tetszettek az előadott zeneművek a művészeink. A kritika jó volt. A magyar zenéről végre Hamilton is tudomást szerzett - magyar rendezésben főként helyi magyar művészek kifogástalan tolmácsolásában.

Közönség Hidy Mártnak, aki - mint eddig minden alkalommal így most is tisztelték - adta művészetének legjavát, ami köré a hangversenyt építettük. Hálás közönség Kardos Gabriellának, Jobbágy Péternek és a Zydron Margit vezetésével és Lantos Edith közreműködésével a torontói Kodály Körúsnak. Ugyancsak hálás közönség Hamilton azon magyarjainak akik kötelességüknek tartották megjelenésüket még akkor is ha a modern zene esetleg nem kenyerük. Megértették, hogy ezen az estén nem maradhat Üres szék.

A műsorvezetést Magyaródy Szilvia és Fülöp Gyula látták el kifogástalanul.

November-december tájéka újabb hangversenyt tervezünk, de műsormegkötés nélkül, amelyen magyar művészeink tudásuk legjavát adhatják, a zeneszerző nemzetiségére való tekintet nélkül.

Májusban végződött a Hamilton Wentworth Schoolboard Magyar irodalom "credit" tanfolyama. Patró Zoltán osztályfőnök igen jó munkát végzett, annak ellenére, hogy az anyagot és a programot menetközben kellett kialakítani és összehangolni.

A tanulók majd mind cserkészek voltak. Ezért a vizsga - az iskolaszék követelményein túlmenően - nemcsak írásbeliből, hanem szóbeliből is állt. Így alakult ki az iskolaszék és a cserkész magyarégsmereti bizonyítványok közötti különbség. A vizsgázottak névsora: Hegedűs Sandy, Szababély Kati, Jankura Ági, Jankura Andor, Jankura Lillian, Bata Pirocska, Vanczák Aranka, Bata József, Fuhrmann Zsuzsi, Tibai Richard, Farkas Anna, Magyaródy Szilvia, Magyaródy Tamás, Karikó Lillian, Dr. Széke László, Széke Zsófia, Lőrincz Ede.

A vizsgabiztosok véleménye szerint úgy a tananyag, mint a vizsgatételek már idejétmúltak. Tulcsokat foglalkozunk a régmúlttal s ugyazólván senkiről nem tanítunk, aki a mai magyar - nem pártot szolgáló - irodalmat és költészetet jelentik, nem is említvén az emigráció kimagasló írdit-költésit. Az anyagot kapcsolunk kell a mához és a fordítások révén, a befogadó országok irodalmához is.

Magy Ferenc atya foglalkozik egy tanterv javaslat összehangolásának gondolatával. Reméljük hamarosan sor kerül rá.

Június 24-25.én tartottuk szokásos munkatáborunkat, Fillsoreban. Főcélunk a leány Ö.v. barak külső festése volt. Kellemes időben, kék ég alatt - tűz napfényben - dolgoztunk: Lampertth Zolt, Pusztai Krisz, Lampertth Zolt, Németh Pista, Gyurkó János, Magyaródy Sz. festettek. Hegedűs Ilonka és Magyaródy Rózsika etették az éhes munkahadát. Ezalatt Lampertth Cili és Gyurkó Marika kitakarították a két barakot és az ebédelt.

A hamiltoni Árva Bethlen Kata-Turul munkás részleg szintén jelen volt. A Ravasz László protestáns erdei kápolna területét tisztították, galyazták. Annak vége ztevel segítettek a fiu Ö.v. barak takarításánál. Kardos Géza -Tomi-Gyuri, Gyenge Zeiga -Zigi-Margit, Kádár házaspár, Schmidt Marci, Fuhrmann Zsuzsi -Linda és Tóth János voltak segítségünkre. Szórakoztatásunkról a Gyurkó gyerekek gondoskodtak, akik valami csoda folytán egyszerre voltak mindenhol: az Ubulvárban, az Ö.v. barakoknál, a leány Ö.v. tisztáson és Pusztaiék kocsijában. Csak egyszer ijedtem meg, amikor Andrást megláttam a futóbor kapujának második szintjén, ugráshoz készülődni. Addig ugyanis "csak" az első szintről ugráltak az összehordott szénába. Mindenesetre ezett gyerekek, megsuszták kéz, láb és nyaktörés nélkül....

Rudai Parmenius István nevét kevesen ismerik. Honfitársunk aki 1583-ban halt meg egy hajótörés alkalmával New Foundland partjai előtt, 37 évvel előzte meg a Mayflower-t. New Foundland irodalomtörténetészei számolták mint első költőjüket.

Most, halálának négy százados évfordulójának megünneplésére Dr. Matyasovszki Zsolnay Miklós cscat. akciót indított. Felhívására, Haraszti Endre már írt is egy kb. negyvenoldalas tanulmányt. Reméljük, hogy az akció sikerrel jár kanadai vonalon is, és Parmenius fényéből egy két sugaracsa a magyarságra is vetődik.

A Magyar Élet felkérésére, Haraszti Endre kritikát írt a román Stefan Pascu angolra lefordított "A History of Transylvania" című, általános, közbűnséges hazugságoktól és ferdtésektől hemzsegs könyvéről.

E "mű" a Wayne University Press, Detroit, kiadásában jelent meg, s az ottawai román követség azzal a megjegyzéssel küldte el a Magyar Életnek, hogy "ez az igaz, valóságos történelem, nem pedig a Haraszti Endre könyve."

A kritikát az Erdélyi Világszövetség részéről Zolták István szorosítottta, s jónéhány címre elküldte.

Mi Öregcserkészek is sokszorosítottuk e 30 oldalas kritikát és a forrásunkak jegyzékével együtt elküldjük az egyetemi könyvtáraknak, ahol Pascu főmédvénye megtalálható. Ismervén kedves "Dákóromán barátainkat" a könyv már mindehová eljutott, ahová érdemes volt elküldeni. Erre nem sajnálják a pénzt!

Május 12.-én szívesen látott vendégünk László Gyula professzor tartott előadást a "Honfoglaló Magyarok Műveltsége" címmel, a szt. István tereben.

A csütörtök nem igen alkalmas az ilyen előadások megtartására, de azért mégis sikerült szépszámú hallgatóságot összehozni. A rendezést s a lebonyolítást mi vállaltuk ugyan, de a hamiltoni egység kialakítási munkájának elősegítésére társapártfogónak felkértük a szt. István egyházat, a Hamiltoni Magyar Clubbot, Az Erdélyi Kört, az Irodalmi és Művészeti Kört. A szervezetek vezetői lelkesen s készségesen csatlakoztak a vállalkozáshoz. Reméljük ez a jóindulat indikáció a további együttműködés kialakításának lehetőségére.

Az M. Cs. Sz. Hamiltonban tartotta a két évenként esedékes közgyűlését. Április 9.-én érkeztek N.Y., N.J., Ohio, Quebec és Ontário Csapatainak képviselői, s a Sz. vezetési. Ft. Barna Sándor s egyháza jóvoltából a West 5th. uton lévő magyar gör. kath. egyházközség termében tartottuk meg a gyűlést, melynek célja a szakvezetők jelentésének a meghallgatása mellett az I.B. tagjainak a megválasztása volt. Erről a gyűlésről a M. Cs. Sz. jelentést ad ki a magyar újságoknak.

A szervezést és a lebonyolítást Pusztai Erzsébet vállalta, s mindenki teljes meglepésére teljesítette is. Segítségé is volt perze mégpedig aktív cserkész munkát már nem végző cserkészek közül: Pelényi Juttká-László, Butty Erzsébet, Pusztai Kriszta, Molnár Liz, Molnár Dévid, Faluközi Jolán. Köszönet az értékes munkáért!

Aznap este a hasznosat összekötöttük a kellemséssel, s nagyot vigadtunk a 27/59-esek bálján. Perze az I.B. tagokra rájárt a rud, mert néhány forduló után Bodnár Gábor elcipelte őket "ibézni". Mi azonban kimulattuk magunkat.

Másnap reggel, mise s Istentisztelet után Teleki Pál Emelékünnepélyt tartottunk a Szt. István Hallban. Ünnepi szónokunk Magyar Dr. Henkey Károly cscat. volt. Beszéde, mint mindig, most is élvezetesen rendhagyó volt. Majd az 1933-as gödöllői jamboree dokumentum filmjét mutattuk be. A filmet Gábor bá. már igen jól ismervén, magyarázattal kísérelte s a fontosabb személyeket megnevezte. A filmről Gömbös László videotape másolatot készített, így azt kívánságra bárkinek levethetjük a T.V. képernyőjén. A filmet Hegedűs Ilonka szerezte kölcsön a San-Franciscóban élő Fabó Lászlótól.

Az Ünnepséget Dr. Széke László vezette. Hivatásos színvonalon, izes magyarsággal előadott versekkel közreműködtek Mayer Andrea, és Bata Firooska.

A szokásos - megrövidített - gyertyagyújtásos szertartás után a bucsuzkodás kezdődött s sehogy nem akart véget érni. Lassan aztán mindenki utnak eredt a szélrózsa minden irányába.

K Ö N Y V E K R Ő L

Karácsony, születésnap, vizagák idején nagy gondunk az ajándék kiválasztása. Különösen akkor, amikor a fiatalságról van szó. Hiába veszünk magyar könyveket, abból csak szobadisz lesz - ha lesz. Örülünk, ha a MCSZS kötelező olvasmányain áttragják magukat.

Az utóbbi időben könnyítettek gondjainkon az angolnyelvű, magyar-tárgyú könyvek kiadói. Csak néhányat említünk:

THE SPIRIT OF HUNGARY Sisa István.
Képes magyar történelem, kultúra, sport. Ára \$25.00
Rákóczi Foundation
POB 67, Station 1
Toronto, Ont.
M6E 4Y4

THE TIMELESS NATION
Történelem, irodalom, zene, festészet és népi hagyományok.
Zoltán Bodolay
Hungaria Publishing Co., Sydney, 1978 Ára \$13.00

HUNGARIAN CONTRIBUTIONS TO WORLD CIVILIZATION
Francis S. Wagner
Alpha Publications. Ára \$17.50

Mulatságosan hangzik egy szakácskönyv dicsérete, de a szóbanforgó szakácskönyv nem csak az, hanem még sok más: Történelem, földrajz, anekdotás könyv, metaszettekkel, képekkel. Ezzel az egy könyvvel több és szélesebb propagandát fejtett ki a magyarság ügyében az ártatlan kiadó, mint mi a szakácskönyveinkkel. Érdemes megvenni lányainknak s nemmagyar menyveinknek:

THE CUISINE OF HUNGARY
George Lang
Bonanza Books, New York Division of Crown Publishers, Inc.
One Park Ave.
New York, N.Y. 10016

Hamiltonban a Classic Bookstore árulja idűnként. A lányunknak még négy dollárért vettük 1977-ben, de azóta már \$15.00-ért is láttam.

Az említett könyveket elsősorban a helyi magyar üzletekben keressük. Ha nincs, megrendelik. A magyar újságokon keresztül is rendszerint kaphatók.

Rövidesen összeállítjuk az angolnyelvű könyvek jegyzékét amelyeket a fentiekén kívül, ajándékozással alkalmasnak találunk.

R Ö V I D H I R E K

A két évre szóló megbízatásom lejárt április 9.-én. Ugyanaznap az Intéző Bizottság Kende Zsuzsát nevezte ki körzeti megbízottnak. Hálásan köszönöm mindazoknak, akik az elmúlt két év alatt segítségére voltak, elsősorban Zubrita Árpádnak és Göcsei Ritának, kiknek támogatása nélkül munkám jóval nehezebb lett volna.

Ugyancsak hálásan köszönöm Zsuzsának, hogy prakázisa s családi kötelezettségei mellett elvállalta e megbízást. Így újból minden energiámat az öregcsereksz ügynek szentelhetem. Sok szerencsét és sikert kívánok munkájához. Kérem a torontói körzet parancnokait és tisztjeit, közreműködésével és munkával támogatni a könnyítések Zsuzsai feladatát.

-0-

A MCSZS Q84111 Előlektábor gyűlése folyamatban van. Komoly segítséget kaptunk a Krónika és Magyar Élet lapoktól. Kiadók készségesen csatolták kérésleveleinket, illetve bocsájtották rendelkezésünkre címlistájukat.

-0-

A Kanadai Magyarság egyik számában támadójellegű "levelek" jelentek meg a könyvkiadóval s az Öcavk táborral kapcsolatban. A "levélíró" többek között azon öregcserekszerekre is kíváncsi, akiket az Öcs tisztek vezetnének. Csak a neve "Lakatos Pál" szerepel a levelek alján, címe nem, szűges ellentétben a kanadai sajtóúrvénnyel. Mivel a lap kiadójának megtagadta a cím kiadását, a levelekre válaszolni nem tudunk. Az újság hasábjain pedig nem akarunk vitatkozni senkivel.

-0-

Bozi Rita, aki az 59 sz csapatnak volt éveken át tagja, Torontóban kitűnő eredménnyel végezte a national Ballet Schoolt. Reméljük Rita kitartó szorgalma elnyeri jutalmát egy jó szerződés formájában. Sok szerencsét s jó szerepeket kívánunk.

A GÖDÖLŐ EMLÉKTÁBOR Öregcserkész altáborába még lehet jelentkezni. A tábort Fillmoreban, augusztus 6-10 között tartjuk, részvételi díj: \$75.00 US, vagy napi \$15.00. Jelentkezni lehet Jámbor Lajos táborparancsnoknál: 231-8207. Vagy Magyaródy Szabolcsnál: 389-5007

-0-

Jó volna, ha minél több kanadai végzettségű aktív munkát nem végző Öregcserkész, segédtsízt jelentkezne az Öregcserkész tisztitáborra. Az ott nyert kiképzés alkalmat ad arra, hogy:

A szürke hétköznapokból kiemelkedjünk, látóköriünket messze kiterjesszük.

Szövetségünk és csapataink munkáját lehetővé tegyük s fejlesszük.

Szakképzettséget szerezzünk a magyarság örök érdekeiért, hírnevéért s jövőjéért folytatott munkához.

-0-

Jai cserkészmozgás szerint cainján bánunk a dicsőréttel. A cserkész ahol tud, segít. Elismerést nem vár, hiszen csak a fogadalmát teljesíti. Néha kivételt kell tennünk.

A 27/59 az. csapatok két testvértagja, súlyos beteg édesanyjukat ápolja. Főznek, takarítanak, mosnak, ellátják a háztartást, édesapjuk segítségével. Rendszeren tanulnak s emellett a cserkészszünnapokra is próbálnak időt szakítani. Nevük: Lóth Jutka és Tamás.

-0-

Tóth János a 28 sz csapat tagja, kitűnő eredménnyel végezte a középiskolai tanulmányait. Kimagasló eredményeit három különjutalom dicséri.

Cserkész házasságok:

Ádám atya egy újabb csomót kötött. május 14.-én eskette Magyaródy Tamást és Dr. Jeney Krisztát, a torontoi Szt. Erzsébet templomban.

Magyaródy István és Hegedűs Zsuzsi a hamiltoni Szt. István templomban esküsznek július 30.-án.

Mindkét párnak hosszú és nagyon boldog házasságot kívánunk.

A Kanadai Magyarok Szövetsége július 7.-én tartotta Torontóban igazgatósági gyűlését. A közel háromórás gyűlés nyolcvan százalékát szívesen elfelejténém. A pozitív oldalon, két beszámolót kell megemlítenem: Haraszi Endre kulturális ügyekről felolvasott jelentése, a másik, Ormay Józsefné, a torontoi Helicon középiskola népszerű igazgatójának, higgadtan tárgyilagos jelentése a tervezett tanári konferencia ügyéről s annak politikai háttéréről. Iaponált az emóciómentes előadási mód.

Faragóné, Thököly Ildikó cst. rövid felszólalásában emlékeztette azt a néhány, éles fekete-fehérben gondolkozó makacs embert, akik a gyűlés tónusát megadták, hogy az ifjúság távolmaradását ők okozzák.

Politika a kompromisszumok művészete. Mi ehhez, ugylátszik nem értünk. Mi csak szeretünk politizálni, de nem vagyunk politikusok.

-0-

A Hamiltoni Magyar Klub szép, eddig is egyesületi célokat szolgáló épületet vett. A tűzkáros épület helyreállítása rohamosan halad. Ugyanott nyugdíjas klub szervezését is elkezdték a népszerű Fodor Károly vezetésével. Sok szerencsét kívánunk mindkét vállalkozáshoz.

A 27/59 sz. csapatok hét tagja repült Calgaryba, a nyugati kanadai magyar cs. cs.-ok üdülő táborába. A tábor résztvevői háromszor mentek be a World Jamboree látogatóba - magyar egyenruhában. A tábor végével a helyi nevezetességeket nézték meg. A résztvevők: Serégélyes Márton, Mayer Norbert, Petró Szilvia, Gyurkó Andrea, Jankura Andor, Lamperth Shelley, Janovics Olga.

Az 59-esektől Márton Edit és Mayer Andrea, a 45-ösöktől Tibai Marian Európa felé vették útjukat. Köllay Gyurka bá és az európai kerület jóvoltából a körúton, majd a kerületi táboron vesznek részt. Lamperth Zoltán is beütemezte az utat, de Zoltán tervezte s Enzsől Zoli végzi. Így Zoltán Európa helyett Edmontonban találta magát vőfély szerepben, az Enzsől Zoli esküvőjén...

Az európai utasok fele utiköltségét a fenntartó bizottságok fedezték. A Calgary felé induló csoport tagjai háromszáz dollár költségterítést kaptak fejeként. No nem ingyen. Az egész éven át tartó pontverseny alapján érdemelték ki a fenntartó bizottság ajándékát.

-0-

Cserháti Lénit súlyos operáció után, már jóideje lábadozik, de rövidesen újból járni kezd. Nemcsak a lábadozása, de rövidesen újból járni kezd. Nemcsak a lábadozása, de rövidesen újból járni kezd.

Kasal Laci szívrohamát követően, már csak akkor néz ki betegnek, amikor munkatársai látogatják. Különben kutyája bája.

Rózsa János felesége Marika szintén kórházban volt. Mielőbbi teljes felépülést kívánunk.

-0-

AZ EMIGRÁCIÓ FELADATAI - ÖREGSERKESZ FELADATOK

A magyar emigráció vezetése, az élet megmászhatatlan törvénye szerint, rövidesen a fiatal menekültekre és főként a magyarság sorával közösséget vállaló második-harmadgenerációokra marad.

Munkájuk, a szokásos egyházi s társadalmi munkán kívül, a magyar hírvetés, felvilágosítás és barátok szerzése lesz.

Szomorúan kell bevallanom, hogy súlyos Brükséget hagyunk rájuk. Mi időnk s energiánkat inkább az egymás elleni és a mindenkori budapesti kormány támadására pazaroltuk. Persze az 1945 előtti emigrációt is támadtuk - okkal -, mert hiszen ugyszólván egész angolnyelvű tevékenységük a Horthy rendszer károztatásában s a fasiszta-náci háborús bűnösek megbüntetésének követelésében merült ki. Feneketlen gyűlöletükben nemhogy mérsékeltek volna Nyugaton a Benesék által szított magyarellenes hangulatot, hanem még segítettek is ellenségeinknek. Nem csoda, hogy Magyarországot tovább csönkítették s jól megbüntették.

Mi sem voltunk különbek. Most mi szidtuk a rendszert. Átkot szórtunk mindenkre, aki szerintünk nem volt eléggé antikommunista. Holott ma épügy mint negyvenöt előtt, a magyar belpolitikai helyzetet a világpolitikai erőviszonyok függvénye. A negyvenes évek elején Magyarországon egy kommunista államvezetés épügy elképzelhetetlen volt mint ma egy nyilas kormány. Főfeladatunk tehát, nem a magyar belpolitikai viszonyok megváltoztatása, hiszen az csak a Jalta és Pottsdam szégyenteljes egyezmények felmondása esetén volna lehetséges, hanem egy esetleges európai újrendezés, számunkra előnyös döntéseinek előkészítése. Ezért kell élnünk és dolgoznunk.

Az elmúlt néhány év örvendetes változást hozott ezen a téren. Bár magyar nyelvű lapjaink még ma is a régi játékot folytatják, a magyar propaganda is megindult - idegen nyelveken, elsősorban angolul. Nemcsak az idegen nyelvű szakkönyvek, értekezések, cikkek jelennek meg ugyszólván tömegével, de politikai akciók is születtek. Ezt a munkát folytatni és fokozni kell.

Minden magyar felvilágosító munka a szellem eszközeire szorítkozhat. Ha volna néhány tucat nukleáris fegyverünk s száz kitűnően felszerelt hadosztályunk, mindenki figyelne szavunkra. Ezen apróságok hiányában mindenkre mosolyognunk kell, akitől várunk valamit. Mindenkit meg kell győznünk barátságunkról s nélkülözhetetlenségünkéről. Nem lehetünk finnyások sem.

Ha Churchill hajlandó lett volna a poklok ördögeivel is paktálni Hitler leverése érdekében, az nálunk nem a "hajlandóságon", hanem az abszolút szükségességen mulik, céljaink elérésének érdekében.

Műkánk tehát minden hatalmi csoportosulás, minden árnyalatu politikai párt felé kell irányuljon. Nem hanyagolhatjuk el a marxista egyetemi tanszéket, a francia szocialista pártot, de még az eurokommunistákat sem. Egyszóval, propagandánknak univerzálisnak kell lennie. Mindenki-nek udvarolnunk kell, senkit sem szabad antagonizálnunk.

Hogy milyen erők irányítják sorsunkat, csak két francia és egy amerikai példát hozok fel:

Clemenceau a Trianoni francia miniszterelnök menyje magyar volt. Az ember bizonyos szimpatikus magatartást várt volna Magyarországra irányában a Tigrisről. Ellenkezője történt. A francia kormánypart Masaryk-Benes sugalmazásu dunavölgyi programja a kisantant felállítását tartotta elsődrendű francia érdeknek. Ezt a stratégiát a Grand Orient szabadkőműves szervezet határozta el, amelyhez az említett cseh uraknak kitünő kapcsolataik voltak. De Gaulle követő még ma is ezt a politikát folytatják. Nota bene: Magyarországon hatalmi és társadalmi eszközökkel próbálták elfolytani a szabadkőműves szervezeteket ahelyett, hogy megbízható embereket próbáltak volna közülük juttatni, akik képesek lettek volna benesi törekvéseket és mahinációkat ellen-sulvozni.

Az 1982 szeptemberi Szabadvilági Magyarok Világ Köngresszusán, egy franciaországi szociáldemokrata delegátus említette, hogy Mitterand szimpatáival nézi a magyar törekvéseket a a kisantantot lényegében ejtették. Mitterand várható utóda még határozottabban magyarbarát. Horribile dictu: érdekeink úgy kívánják, hogy a legközelebbi francia választások idején a szocialistáknak kell szurkolnunk...

Roosevelték komolyan gondolkostak egy Habsburg restaurációs dunavölgyi megoldáson. Az amerikai elnök fogadta Ottót, sőt egy időben egy osztrák-magyar zászlóaljot is felállítottak - német szolgálati nyelvvel természetesen. F.D.R. a magyar s más dunavölgyi hadüzenetet nem vette komolyan, hiszen a szituációt pontosan ismerte. Csak jóval később, Sztalin igen erővel követelésére viszonzta a bolhacsipéses provokációt. Később a magyarellenes propaganda - Benesék s a baloldali magyar emigráció -, Sztalin követelése s a mi ügytelenségünk miatt fordult ellenünk fenerában és Yaltában.

Azhiszem ennyi elég a propaganda szükségességének és sokrétűségének bizonyítására.

Céljaink: Ezen is nehéz megegyeznünk. Vannak, akik a közös Japán-Magyar határon alul nemadják. Mindenki szeretné, ha magyar katona állhatna őrt a Kárpátok hágóin. Erre azonban a jelen körülmények között semmi reményünk nincs. Nincs más lehetőségünk, mint az Egyesült Nemzetek alapsokmányában lefektetett emberi jogokra és a nyugati államok érdekeire való hiva tkozás. Ezzel semmiről sem mondunk le, csak az adott lehetőségekkel élünk. Végső célunkról ma nem szabad beszélnünk, de sohasem szabad elfeledkeznünk róluk.

Talán itt jó lesz, két alapvető diplomáciai igazságot megemlíteni: Amíg az egyénre a becsület és a tisztesség kötelező és nélkülözhetetlen, a nemzeteknek csak alapvető érdekeik vannak. A győztestől senki nem kéri számon a győzelem kivívására felhasznált módszereket.

A szerződések csak annyit érnek, amennyi a papirnak az értéke, amelyre irták őket. Az igazi értéket, az érvényesítésre szánt fegyveres, gazdasági és politikai erő adja meg. A megszegett és felrugott nemzetközi szerződések könyvtárakat töltenének meg. A betartottak, egy kis aktatászkában is elférnének s még a szendvicseknek is maradna hely. A kényszer alatt aláíratott egyezmények, békeszerződések pedig, már eleve semmiak. Tehát nem kell törődnünk velük.

Sokféle tevékenységre van szükségünk. Csak a lényegesebbeket említem:

Magyarország iránti szimpátiakeltés:

Minden Magyarországra szórt átok, szemét végülis a magyar nemzetre hullik. Minden dicséret a magyar nemzet hírért növeli. Hogy ki a miniszterelnök és az uralkon lévő párt s kinek a szuronvára támaszkodnak, nem számít semmit. A dicséretet vágjuk zsebre a nemzet nevében. Ha mindenkori kormány csak egy százalékkal jobb és tisztességesebb a "tábor" többi kormányánál, kovácsoljunk tőkét belőle.

A nyugati sajtót, politikusokat kormányokat, ne tessük magyarellenes propagandával. Ezt a sziveséget megteszik ellenségeink, ingyen. Nem jó Jászai Oszkár, Károlyi Mihály s Göndör Ferenc örökébe lépni. Magunk között szidhatjuk kedvünkre Kádárt, Aczél s akit akarunk. A felsorolt baloldali emigránsok gyászos szerepére és fel-tűnd sikereikre kíváncsiaknak ajánlom Mark Imre Major könyvét: American Hungarian Relations 1918-1944. Az emigráció minden politi-kusának és publicistájának kötelező olvasmány lenne, ha rajtam volna.

Tehát, ha bármely lapban, vagy könyvben dicsérő cikket találunk, terjesszük nyugodtan s örömmel.

Ellenséges propaganda alapos, tárgyilagos és gyors ellensúlyozása:

Közönséges történelemhamisítás, átértékelés, elhallgatás, lassan már művészi színvonalom folyik. Biazító példa erre a Stefan Pascu könyve: A History of Transylvania, Waine University Press, 1982. A magyar reakció ez esetben villámgyors volt. A torontói Magyar Élet felkérésére, Haraszti Endre 29 oldalas angolnyelvű kritikát írt, amelyet Zolcsák István sokszorosítva terjeszt. Mi, öregcserkészek is besegítünk a terjesztésben, Kanadában és az Egyesült Államokban.

Minden esetben így és ilyen gyorsan kell eljárunk.

A magyar problémák, törekvések ismertetése és tudatosítása:

Sérlemeket, véreink üldözését, pusztítását, a világ elé kell tár-nunk. Szigorú tárgyilagossággal megírt könyveket, cikkeket, felira-tokat, beadványokat, a fórum érdekeivel megegyező formában kell prezentálnunk. Erre igen jó példa a CHRR működése. Megjegyzendő, hogy Veress Bulcsu kivételével a munkatársak cserkészek.

Könyvterjesztés:

Számunkra hasznos könyvek, értekezések terjesztése, mindennél fonto-sabb feladatunk.

A rendelkezésre álló óriási anyag kiértékelése a mai problémánk, s a terjesztés sem könnyű feladat. A Szabadvilági Magyarok Világ kong-resszusának tett ígérethez hiven ezt az akciót ez év őszén, beindítjuk

A hazai folyóiratok ügye, elgondolkasztató. Minap a hamiltoni egyetem könyvtárában nézelődtem. Az otthoni kiadványok közül: The New Hun-garian Quarterly, The N. Review, Foreign Trade, H. Machinery, H. Law Review, stb. található a polcokon. Feltettem magamnak az egyet-len kérdést, amelyet egy nemzetéért tevékenykedő magyar tehet ez esetben: Jó ez nekünk? A válasz pozitív volt. Ha nem kapnák ezeket a könyvtár, nekünk kellene ellátnunk a könyvtárat ezekkel a kiadmá-nyokkal. Sőt, gondoskodnunk kellene arról, hogy minden fakultás megkapja mindazt a folyóiratot, tanulmányt, amely az érdeklődési kö-rébe tartozik. Ez az egyetlen lehetőségünk arra, hogy tudomást nyertessünk magunkról. Van bennük kommunista propaganda? Van, kevés. És ha van? A marxista egyetemi tanárnak tetszik. A nem marxista, "nem eszi meg" a propagandát. A magyar diák pedig látja, hogy mi is a térképen vagyunk, nemcsak a csehek, oroszok, délszlávok, románok. Mi pedig tudjuk, a gyermekeinkbe beplántáltuk azt, hogy minden siker a magyar nép érdeme, nempedig a kommunistáké. Minden idegennyelvű szakirodalom a magyar nép történetlen életterejének bizonyítéka. Nem a párté.

Kitől fogadjunk el segítséget?

Természetesen mindenkitől, ha szándékaink és érdekeink megegyeznek. Példa erre, egy romániai zsidóság érdekeiért harcoló szervezet s a CHRR együttműködése a románok ellen, vagy Zolcsák István részvétele egy Tel-avivban rendezett konferencián.

Anvagi oldalon is könnyű a válasz. Oamerikás özvegyasszony, egy nemzeti kommunista, negyvenötös politikus, a köruton hagyott ifjusá-gára emlékező zsidó, az ötvenhatos menekült vagy egy Sáriós nevű milliomas pénze között csak mennyiségbeli különbség van, nem lényegi. A hazaszeretet nem monopoliium. Velünk születet jog. S ha netán, a hazai kormány diszkrétan anvagi segítséget nyújtana, nemcsak szem-rebbenés nélkül, de hállával fogadnám - Ha nem kötik feltételekhez...

Miért csináljuk mindezt mi, öregcserkészek? Ki más? Kinek van a miénkhez hasonló, minden évben megújuló világszervezete? Ha egvénenként vesszük, az otthoni cserkészek falán törlesztésként. Bármennyit is szenvedtünk különböző rendszerek kezén - mert mindenkit meghurcolt az élet - valami jót és maradandót kaptunk.: Cserkész-ifjúságunk boldog idealizmusát, barátainkat, élményeinket.

Az itt születetteknek gyökerekre van szükségük. S végülis, mi jobb? Egy naponta meghurcolt, vesztés, unszimpatikus nép szegénykedő letagadójának, vagy - munkánk nyomán - egy megbecsült, jólismert, győzedelmes nép, új hazában élő büszke leszármazottjának lenni? A válasz igazán nem lehet kétséges. Kezdjünk hozzá, vagy egyesek esetében; folytassuk a munkát!

Magyaródy Szabolcs cst.

Hamiltonban is vagyunk néhányan, akik az 1933-as gödöllői világszervezés résztvevői voltunk. A "legmagasabb" beosztásban Drótos István volt, aki mint angol tolmács már akkor is ilyen magas volt mint most... Schmidt Marci bá a román csoporttal jött Erdélyből. Szabó Imre bá, az első hamiltoni csapat parancsnoka /1954/ és Szabó Kálmán -Csili bá mint cserkészek vettek részt. Magyaródy Szabolcs, mint a legalacsonyabb rendű és rangú lény a 46-os Balu falka "egyszemű" farkaskölykeként volt a Kisfiutábor lakója.

Ugyancsak a Kisfiutábor lakója volt Szűcs Béla is, de nemcsak hogy már akkor is az égiszeselők csoportjába tartozott, de még az eredeti jamboree jelvénye is megvan. Így mindenképpen első a kisfiutábori égiszeselők között.....

Aki kimaradt a listából, vessen magára. Miért nem jelentkezett....

A cserkész, ahol tud, segít! Pénz, idő, munka, a mértékegységünk. Ezen a nyáron Lamperth Cili az iskolatábor vezetésében segít. Németh Pista is egy hétig dolgozott Filmoreban a tábor első hetében. Lamperth Zoli pedig a Parkbizottság tagjaként élő bizonyosság arra, hogy a MCsSz szokása szerint, minél magasabb címet kap az ember, annál többet kell dolgoznia. "Privát cégnél" ez pont fordítva van...

T O B O R Z Á S

Kutassuk fel az inaktív cserkészeket. Alig van nap, hogy ne találkoznék "volt" cserkészekkel. Mivel a fogadalom nem egy évre, hanem egy életre szól, csak inaktív cserkészeket ismerünk. Volt cserkész nincs.

Mindenki tartsa kedves kötelességének az elszéledt testvéreink visszatérítését. Ezzel a számunkkal belépési ív meg minden ismert inaktív cserkésznek. Remélem, ennek nyomán sokan visszatérnek.

Cserkész szülőket is szívesen látunk, amennyiben munkatervünket elfogadják és az Öregcserkész jártassági próbát leteszik.

A felvételtől, az Öregcserkész Szabályzat szerint, a tagság meghallgatása után, a helyi vezető dönt.

